

Arrest

nr. 134 601 van 4 december 2014
in de zaken RvV X / IV en RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: 1. X

2. X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Angolese nationaliteit te zijn, op 30 juli 2014 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 juni 2014 (zaak nummer X).

Gezien het verzoekschrift dat de verzoekende partij op 30 juli 2014 heeft ingediend tegen dezelfde bestreden beslissing (zaak nr. X).

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikkingen van 6 oktober 2014 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 30 oktober 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat P. HUGET die verschijnt voor de verzoekende partij en advocaat M. KALIN, die loco advocaat K. VAN BELLINGEN verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché B. VANDENHAUTE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de rechtspleging

Met toepassing van artikel 39/68-2 van de vreemdelingenwet worden de beroepen nr. X en nr. X van rechtswege gevoegd.

Ter terechtzitting heeft de verzoekende partij aan de Raad uitdrukkelijk aangegeven dat hij uitspraak moet doen op basis van het verzoekschrift met rolnummer X.

Overeenkomstig voormelde bepaling wordt de verzoekende partij derhalve geacht afstand te doen van het verzoekschrift met rolnummer X.

2. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde over de Angolese nationaliteit te beschikken en geboren te zijn op 1 januari 1983. U bent geboren in Luanda en hebt daar uw hele leven gewoond. Uw moeder en vader stierven toen u nog jong was en u ging daarop naar een centrum voor wezen. Toen u ongeveer 25 jaar was begon u te werken als privéchauffeur bij de overheid van de provincie van Luanda. U moest daar in het begin arbeiders en ambtenaren vervoeren maar na enige tijd begon u te werken als privéchauffeur voor Commandant (B.). U moest haar twee kinderen naar school brengen in haar privéwagen. Na een tijdje had u een ongeluk met de wagen van commandant (B.), u was op weg naar huis om te gaan lunchen met de kinderen in uw wagen. U moest een ongeluk ontwijken waardoor u de jeep die u bestuurde niet meer onder controle kreeg en u tegen een muur botste. De muur viel op de voorruit van de wagen en ook op de zijkant waardoor een van de kinderen van commandant (B.) overleed. Een deel van de muur viel ook op een voetganger die hierdoor overleed. U werd daarop door omstaanders uit de wagen gesleurd en geslagen. U vluchtte weg en u bent zich dan gaan aanmelden bij de politie die naar commandant (B.) belden en u naar de gevangenis van Viana brachten. In de gevangenis zei men u dat u minstens 6 maanden moest in de gevangenis blijven indien u de kosten van de begrafenis op u nam maar daar had u geen geld voor. Toen u in de gevangenis in Viana zat brak er een brand uit in de gevangenis. Door de chaos die ontstond in de gevangenis op het moment van de brand slaagde (P.), een politiemann die u kende, erin om u naar buiten te halen. U werd daarna naar een huis in Kikolo gebracht door (P.) waar u enkele maanden ondergedoken leefde in een huis op een werf. Daarna vertrok u naar België op een voor u onbekende datum en vroeg in België asiel aan op 15 april 2014.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw 'vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

*Tijdens uw gehoor op het CGVS verklaarde u dat u niet kon lezen of schrijven en dat u geen data kon onthouden. Het feit dat u (buiten uw eigen naam) niet kan lezen of schrijven en dat u verklaarde geen data te kunnen onthouden verhinderde niet dat u zonder problemen uw verhaal op een coherente manier kon doen op het Commissariaat Generaal. Omdat u verklaarde geen data te kunnen onthouden, kon u niet precies zeggen wanneer u het ongeval met de wagen van Commandant (B.) had. U verklaarde eerst dat dit maanden geleden gebeurde maar u kon niet zeggen in welk jaar het was (zie gehoorverslag CGVS p.9). U verklaarde ook tijdens hetzelfde gehoor dat het ongeval 3 tot 5 jaar geleden gebeurde (zie gehoorverslag CGVS p.15-16). Hoewel u dus ook tijdens uw gehoor kunnen zeggen had dat u de data niet kende of dat u onmogelijk kon inschatten hoeveel maanden of jaren geleden dit gebeurd was, gebruikte u doorheen het gehoor maanden en jaren door elkaar. Omdat uw verklaringen het bijna onmogelijk maakten om een chronologie van uw relaas op te maken werd er door de PO getracht om dit op een andere manier te doen. U verklaarde dat u uw vrouw de laatste keer gezien hebt de dag dat u het ongeval had (zie gehoorverslag CGVS p.14). Vanaf toen tot nu hebt u uw vrouw dus niet meer gezien. U verklaarde dat uw oudste dochter, (J.), 12 jaar is (zie gehoorverslag CGVS p.5). Hoe oud uw oudste dochter was toen u in de gevangenis belandde kon u dan weer niet zeggen want het was uw vrouw die u de data en de leeftijden van uw kinderen vertelde (zie gehoorverslag CGVS p.14). Omdat u dus verklaarde dat het uw vrouw was die de leeftijd en de verjaardagen van uw kinderen bijhield werd u de vraag gesteld hoe u dan wist dat (J.) nu op dit moment 12 jaar was. U antwoordde op deze vraag "Nu niet nee, mijn vrouw vertelde me dat vroeger, die is twaalf jaar en die is zes jaar." Aangezien u verklaarde uw vrouw de laatste keer gezien te hebben voor u in de gevangenis belandde en aangezien u vertelde dat het uw vrouw was die u altijd moest zeggen welke leeftijd uw kinderen hebben, moet u dus weten welke leeftijd uw dochter had voor u naar de gevangenis ging. U verklaarde dat niet te weten maar vreemd genoeg verklaarde u wel te weten hoe oud uw dochter nu is. **Als u enkel op de hoogte bent van de leeftijd van uw kinderen omdat uw vrouw u dat vertelde en u verklaarde dat u uw vrouw de laatste keer gezien hebt voor u het ongeluk had en naar de gevangenis moest, dan zou u, logischerwijze, niet kunnen weten hoe oud uw kinderen nu zijn maar enkel kunnen weten hoe oud uw kinderen waren op het moment dat u naar de gevangenis moest.***

Er werd u tijdens uw gehoor op het CGVS dan ook de vraag gesteld hoe u dan weet dat uw kinderen nu 12 en zes jaar oud zijn waarop u terug hetzelfde antwoord gaf: "Mijn vrouw vertelde me dat altijd,

het probleem is dat ik de geboortedata niet ken, ik weet dat ze twaalf en zes zijn". Na dit antwoord werd u dan de vraag gesteld hoeveel jaar uw dochter was bij haar laatste verjaardag voor u naar de gevangenis ging. U verklaarde opnieuw dat u het niet weet en dat degene die dat weet uw vrouw is want zij deed de voorbereidingen voor de verjaardagen van uw kinderen en vertelde u dan de dag ervoor dat er een verjaardag was (zie gehoorverslag CGVS p.14). Zoals hierboven al aangehaald kloppen uw verklaringen dus niet, u kunt niet tegelijkertijd zeggen dat u enkel de leeftijd van uw kinderen kent omdat uw vrouw het zegt en dan zeggen dat u niet weet hoeveel jaar uw dochter was op het moment dat u de laatste keer uw vrouw zag maar wel waet hoe oud ze nu is.

U werd tijdens uw gehoor dan ook geconfronteerd met uw tegenstrijdige en onlogische verklaringen hierover, er werd u de vraag gesteld hoe het mogelijk is dat u wel verklaart te weten hoe oud uw kinderen nu zijn maar niet weet hoe oud ze waren voor u naar de gevangenis ging. Uw antwoord hierop was "omdat mijn vrouw me vertelde hoe oud ze waren, dat is wat ik zei, als ik had leren lezen en schrijven kon ik dat allemaal beter weten" (zie gehoorverslag CGVS p.15). Hier moet toch worden opgemerkt dat dit niets met kunnen lezen en / of schrijven te maken heeft maar dat het een kwestie van chronologie is, het gaat hier namelijk over het laatste moment waarop u in kennis werd gesteld van de leeftijd van uw kinderen. Er werd u dan de vraag gesteld hoe oud uw kinderen waren voor u het ongeluk had waarop u verklaarde dat uw dochter voor het ongeluk 12 jaar was maar dat u de data niet kent en enkel uw eigen naam kan schrijven (zie gehoorverslag CGVS p.15). U bevestigt dus dat uw dochter 12 jaar was voor u het ongeluk had en u naar de gevangenis moest aangezien u verklaarde dat u op de dag van het ongeluk zelf naar de gevangenis gebracht werd (zie gehoorverslag CGVS p.10). **Dit zijn dus duidelijk tegenstrijdige verklaringen aangezien u daarvoor verklaarde niet te weten hoe oud uw dochter was toen u in de gevangenis belandde (zie gehoorverslag CGVS p.14).**

U verklaarde ook dat uw laatste kind geboren werd toen u al in België was en dat hij net geboren is (zie gehoorverslag CGVS p.5 & 17). U verklaarde bij DVZ zelf dat uw jongste kind, (G.), geboren was in mei 2014 (zie verklaring DVZ "persoonsgegevens van de partner en gezinsleden" p.7). Toen u hierop werd gewezen tijdens uw gehoor op het CGVS, verklaarde u dat u dat niet zou gezegd hebben bij DVZ maar dat u enkel de naam had gezegd (zie gehoorverslag CGVS p.5). Dit zijn tegenstrijdige verklaringen en die zijn des te opmerkelijker aangezien u tijdens uw gehoor op het CGVS verklaarde dat uw gehoor bij het DVZ goed verlopen was en u haalde dus niet aan dat er problemen met de vertaling zouden geweest zijn (zie gehoorverslag CGVS p.2). U verklaarde dat uw jongste kind ongeveer 3 maanden oud moet zijn en u weet dit omdat u **een streepje zette elke keer er een maand verstreek en toen u uw vrouw zag waren er nog 3 maanden zwangerschap te gaan**. U bevestigde ook dat dit voor uw ongeluk gebeurde en dat hij geboren is toen u al in België was (zie gehoorverslag CGVS p.17). Uw vrouw vertelde u dus dat er nog 3 maanden zwangerschap te gaan waren, en zoals hierboven al aangehaald zag u uw vrouw de laatste keer op de dag dat u uw ongeluk had en u naar de gevangenis moest. U verklaart dan dat u elke maand een streepje zette, waardoor u weet dat uw zoon geboren is toen u al in België was. **Hiermee toont u niet alleen aan dat u heel goed het concept "maand" begrijpt aangezien u na elke maand een streepje zette maar het haalt ook uw verklaringen onderuit over uw gebrek aan kennis over de tijd die u in de gevangenis doorbracht en wanneer dit was.** Immers, als u uw vrouw voor de laatste keer zag voor u in de gevangenis belandde en die u vertelde dat er nog 3 maanden zwangerschap te gaan waren en u dit bijhield door elke maand een streepje te zetten waarna uw kind geboren werd eenmaal u al in België was, dan moet u perfect kunnen weten hoeveel tijd er tussen het moment zat dat uw vrouw dat zei en het moment dat u in en uit de gevangenis kwam aangezien de periode die u in de gevangenis zat tussen het moment ligt waarop uw vrouw u dat gezegd heeft en het moment dat u in België bent aangekomen en uw zoon werd geboren. U haalde tijdens uw gehoor dus meermaals aan dat u niet kan lezen of schrijven en dat u niet kan rekenen (zie gehoorverslag CGVS p.15) en bovendien wekte u het vermoeden op dat u het concept maanden en jaren niet begreep (hoewel u wel verklaarde elke maand een streepje te kunnen zetten om de zwangerschap van uw vrouw bij te houden). Het is dus des te opmerkelijker te noemen dat u verklaarde dat u in Angola **het equivalent van 100 dollar verdiende**. U kan dus geen data onthouden, u kan het verschil niet maken tussen maanden en jaren en u kan jaren niet bij elkaar optellen maar u kan wel uw salaris dat u verdiende in de lokale Angolese munt (Kwanza) omrekenen naar een bedrag in dollar. Uit informatie waarover het Commissariaat Generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier werd gevoegd blijkt dat 1 dollar overeenkomt met 97, 6593 Kwanza. De rekensom die u dus moeten maken hebt kan niet enorm simpel genoemd worden, zeker niet voor iemand die verklaarde geen onderwijs genoten te hebben en analfabeet te zijn. **U kunt dus wel rekenen als u het over uw salaris uitgedrukt in dollars hebt maar niet wanneer het over de leeftijd van uw kinderen gaat, wat toch wel erg ongeloofwaardig overkomt.**

U verklaarde tijdens uw gehoor bij DVZ dat u een ongeluk hebt gehad met de wagen van Commandante (B.) waarop ze zou geëist hebben dat u haar wagen zou vergoeden maar u had daar de

financiële middelen niet voor. Ze bedreigde u zelfs met de dood indien u de schade niet zou vergoeden (zie vragenlijst DVZ). Wanneer u tijdens uw gehoor op het CGVS gevraagd werd waarom u uit Angola moest vertrekken had u het niet over het feit dat commandant (B.) van u eiste dat u haar wagen zou vergoeden (zie gehoorverslag CGVS p.9). **U had het enkel over het feit dat bij het ongeval dat u verklaarde gehad te hebben een van de kinderen van commandant (B.) overleed, iets wat u overigens tijdens uw gehoor bij DVZ 'vergat' te vermelden.** Wanneer er u tijdens uw gehoor op het CGVS op gewezen werd dat u bij DVZ had verklaard dat commandant (B.) van u zou geëist hebben dat u haar wagen zou vergoeden, bevestigde u dit. Toen u gevraagd werd of die auto dan niet verzekerd was en waarom u dan de schade zou moeten betalen, zei u dat die auto waarschijnlijk een verzekering had maar dat haar zoon gestorven was en dat ze wilde dat u betaalde door de pijn, ze wilde dat u de auto terugbetaalde maar het was toch eerder omdat haar zoon gestorven was (zie gehoorverslag CGVS p.12-13). Het is opmerkelijk te noemen dat de redenen voor uw gevangenschap verschilden in het relaas dat u bij DVZ deed en het relaas dat u bij het CGVS deed. U verklaarde verder dat commandant (B.) aan de politie zou gezegd hebben dat u die auto moest betalen en u wist dat omdat **mensen die u stiekem in de gevangenis kwamen bezoeken u dit verteld hadden** (zie gehoorverslag CGVS p.12). U had nochtans eerder tijdens uw gehoor op het CGVS verklaard dat u geen bezoek van uw familie mocht ontvangen maar dat (P.) (een bevriende politiemann) u wel kwam bezoeken. Toen er u gewezen werd op uw tegenstrijdige verklaringen, namelijk dat u eerst verklaarde dat u geen recht had op bezoek had, zei u dat ze u stiekem kwamen bezoeken. Op de vraag wie u dan stiekem kwam bezoeken antwoordde u erg ontwijkend; "mensen die me kenden". U legde verder uit hoe deze mensen u stiekem konden bezoeken; ze zeiden dat ze iemand anders kwamen bezoeken en dan kwamen ze binnen om met u te spreken, beneden. Deze bezoeken vonden plaats op woensdag en dan ging u ook kijken of er iemand was die u kende. U zei dat u dan gewoon uit uw cel mocht om te gaan kijken of er iemand was die u kende, gewoon even de benen strekken (zie gehoorverslag CGVS p.12). **u Hoewel dus verklaarde dat u in de gevangenis zat op bevel van de politiecommandant van Luanda, commandant (B.), en dat u geen bezoek van uw familie mocht ontvangen en dat er geen proces is geweest waarin u veroordeeld bent geworden (zie gehoorverslag CGVS p.15), zou u wel de mogelijkheid gehad hebben in de gevangenis om elke woensdag even uw benen te strekken en langs te gaan bij de mensen die andere gevangenen kwamen bezoeken om te zien of er geen mensen bij waren die u kende. Dat u dit zou mogen gedaan hebben tijdens uw gevangenschap is allerm minst geloofwaardig te noemen.**

Toen u gevraagd werd wie die mensen die u stiekem in de gevangenis kwamen bezoeken dan wel waren, antwoordt u opnieuw erg ontwijkend en zegt u eerst dat het gewoon mensen waren die hun familie kwamen bezoeken. U zegt dat u deze mensen kende, maar u kan niet zeggen wie deze mensen dan wel zijn, hoewel u dit meermaals gevraagd werd tijdens uw gehoor op het CGVS (zie gehoorverslag CGVS p.16). Uiteindelijk zegt u dan dat u ze "van gezicht" kende, dat het geen vrienden waren en dat u ze allen van zien kent. Het waren mensen die je gewoon herkent van zien maar waar je de naam niet van kent. Omdat u dus verklaarde dat een van deze stiekeme bezoekers u zou verteld hebben dat commandant (B.) van u eiste dat u haar wagen zou vergoeden, werd u de vraag gesteld wie dat dan aan u vertelde. Daarop zegt u plotseling dat het eigenlijk (P.) is die u dat zou verteld hebben en niet mensen die u stiekem kwamen bezoeken (zie gehoorverslag CGVS p.16). **Dit zijn dus duidelijk opnieuw tegenstrijdige verklaringen en bovendien tegenstrijdige verklaringen over een fundamenteel gegeven in uw asielrelaas, namelijk de reden waarom u opgesloten zat en hoe u op de hoogte werd gebracht daarvan.** U verklaarde tijdens uw gehoor op het CGVS dat u vertrokken bent uit Angola met het vliegtuig **met uw eigen paspoort** en dat uw vrouw voor u een visum geregeld had al wist u niet voor welk land dat visum was (zie gehoorverslag CGVS p.7-8). Het feit dat uw vrouw voor u een visum zou verkregen hebben terwijl u opgesloten zat in de gevangenis is weinig geloofwaardig. Maar het feit dat u zelf verklaarde dat u met uw eigen paspoort vertrokken bent uit Angola wijst er duidelijk op dat u zonder problemen kunnen vertrekken bent, wat onmogelijk zou geweest zijn indien u, zoals u verklaarde, ontsnapt bent uit de gevangenis nadat u daar op persoonlijk bevel van de hoogste politiecommandant van Luanda geplaatst werd. Dit gegeven ontkracht verder uw eerdere verklaringen over uw opsluiting in en uw ontsnapping uit de gevangenis.

Gelet op bovenstaande vaststellingen, heeft u niet aannemelijk kunnen maken dat er in uwen hoofde een gegronde vrees voor vervolging, zoals bepaald in de conventie van Genève, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, in aanmerking kan worden genomen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1.1. In een eerste en enig middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 48/2 en 48/3 van de voormelde wet van 15 december 1980 (hierna: vreemdelingenwet) "al dan niet in combinatie met" de schending van artikel 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.

In onderhavig verzoekschrift stelt verzoeker het volgende:

"Dat, ten eerste, de bestreden beslissing niet afdoende is wanneer niet op afdoende wijze kan stellen dat verzoeker ongeloofwaardig is betreffende de leeftijd van zijn kinderen;

Dat blijkt uit het gehoor dat verzoeker heel verward voorkomt betreffende het tellen van jaren en de notie van tijd; Dat blijkt uit zijn gehoor dat dit eerder voor hem vaste getallen zijn die hij niet heeft zien evolueren;

Dat de twee eerste argumenten van het CGVS zijn gebaseerd op eenzelfde informatie, het feit dat verzoeker zou hebben verklaard dat zijn oudste kind heden twaalf jaar oud zou zijn;

Terwijl duidelijk blijkt uit het verhoor van verzoeker dat hij niet weet hoe de leeftijd in de tijd en loop der jaren evolueert;

Dat dit ook duidelijk blijkt uit de verwarring tussen het concept maand en jaar door verzoeker (zie hieronder p. 10);

Dat nu blijkt dat hij de eerste vraag betreffende het moment waarop zijn oudste kind twaalf jaar was, niet had begrepen, men niet heel zijn geloofwaardigheid staven en uitleggen op basis van deze verklaring;

Dat de bestreden beslissing met betrekking tot dit hoofdmotief niet afdoende is en bijgevolg hierboven vermelde wetsbepalingen schendt;

Dat wanneer Uw Raad de schending vaststelt zoals opgeworpen door verzoeker, een hervorming/nietigverklaring zich opdringt;

Dat, ten tweede, verwerende partij gezien de opleiding van verzoeker niet per se uit zijn onlogische verklaringen kan besluiten dat verzoeker ongeloofwaardig is;

Dat verzoeker niet wist hoe oud zijn dochter precies was toen hij in de gevangenis belandde ; Dat wanneer hij wordt geholpen en gevraagd over het laatste moment waarop hij in kennis werd gesteld van de leeftijd van zijn kinderen antwoordt verzoeker twaalf jaar; Dat dit niet exact dezelfde vragen zijn;

Dat dit bijgevolg geen tegenstrijdige verklaringen zijn;

Dat dit a contrario geloofwaardig is met het feit dat verzoeker ongeletterd is, en dat verzoeker alléén niet kan toekomen tot een logische redenering omtrent de berekening van de leeftijd van zijn kinderen;

Dat een nietigverklaring zich opdringt dienaangaande dit element;

Dat, ten derde, betreffende de leeftijd van het laatste kind, (G.) van verzoeker, verzoeker bij de Dienst Vreemdelingenzaken heeft verklaard dat zijn jongste kind pas geboren was en omwille van het feit dat het gehoor in april plaatsvond werd dit geïnterpreteerd als mei 2014;

Dat de verklaringen van verzoeker en zijn uitleg betreffende zijn verklaringen bij de DVZ bijgevolg geloofwaardig zijn;

Dat verzoeker niet kon nakijken of er problemen gingen bij de vertaling nu hij ongeschoold is doch alleen kon vaststellen of hij de indruk had dat de tolk hem kon verstaan en omgekeerd;

Dat er geen advocaat aanwezig is bij dat verhoor en dat vandaag geen kopie meer wordt toevertrouwd aan betrokkene;

Dat betreffende het feit dat verzoeker betreffende zijn jongste kind de zwangerschap van zijn vrouw werd berekend door strepen te zetten elke keer een maand verstreek en dat de laatste keer dat hij zijn vrouw zag er nog 3 maanden zwangerschap te gaan zijn;

Dat verzoeker ook zou hebben verklaard dat dit voor zijn ongeluk gebeurde en dat hij geboren was toen hij al in België was;

Dat dit volgens het CGVS wil zeggen dat verzoeker het concept maand zou hebben begrepen terwijl dit alleen bevestigd dat verzoeker dit juist niet verstaat;

Dat verzoeker in het begin dacht dat er drie a vijf jaar zou zijn verlopen toen hij in de gevangenis was; (CGVS p. 15-16)

Dat duidelijk blijkt uit de vragen p. 15-16, dat verzoeker het concept maand en jaar verward; Dat de advocaat van verzoeker dit op het einde van het verhoor opmerkt en vraagt naar een verder onderzoek dienaangaande maar dit niet wordt gedaan;

Dat als blijkt dat verzoeker het concept maand ongeveer heeft begrepen dit niet geldt voor het concept jaar;

Dat bijgevolg het derde hoofdmotief niet steunt op gegevens die toelaten om de geloofwaardigheid in twijfel te trekken;

Dat de bestreden beslissing op niet pertinente gronden vaststelt dat een hoofdmotief de geloofwaardigheid van verzoeker in het gedrang brengt niet beantwoord aan het afdoend karakter van administratieve beslissingen en bijgevolg een schending uitmaakt van de hierboven vermelde wetsbepalingen;

Dat dit motief bijgevolg niet kan dienen tot de weigering van de vluchtelingenstatus;

Dat daarenboven nooit aan verzoeker de tijdsloop werd gevraagd met evenementen aan de welke de interviewer hem met kennis van zaken kon confronteren zoals de tijdsduur van zijn procedure in België en de tijd die is verlopen tussen de verschillende stappen van de procedure; (vb : was uw detentie zo lang als de tijd van uw procedure in België tot hier toe? Of langer?)

Dat wanneer de Rechter de schending vaststelt zoals opgeworpen door verzoeker, een hervorming/nietigverklaring zich opdringt;

Dat, ten vierde, het CGVS meent dat verzoeker ongeloofwaardig voorkomt omdat hij aan de ene kant verklaart dat hij noch kan lezen noch schrijven noch tellen en dat hij aan de andere kant verklaart dat hij 100 dollar verdiende;

Dat dit niet blijkt uit het verhoor; Dat de verklaringen van verzoeker omtrent zijn salaris niet terug te vinden zijn in zijn verhoor en niet worden geïllustreerd in de bestreden beslissing;

Terwijl, aan verzoeker nooit werd gevraagd :

- hoe hij wist hoeveel hij verdiende;
- Of verzoeker in dollar of in Kwanza werd betaald;
- Hoe verzoeker werd betaald
- of hem gewoon werd verklaard dat dit overeenstemt met 100 dollar;

Dat verzoeker dit zoals alle andere informatie die hem wordt verweten, heeft onthouden zonder zelf de rekensom of de redenering te hebben uitgevoerd;

Dat het een algemeen bekend feit is dat analfabeten informatie buitens hoofd moeten leren;

Dat bijgevolg, het waarschijnlijk is dat verzoeker maar een beperkte kennis heeft van tijd, getallen, enz... ; Dat dit niet per se tegenstrijdig is met het feit dat hij verklaart dat hij noch kan lezen, noch schrijven, noch tellen;

Dat dit motief bijgevolg niet kan dienen tot de weigering van de vluchtelingenstatus;

Dat wanneer de Rechter de schending vaststelt zoals opgeworpen door verzoeker, een hervorming/nietigverklaring zich opdringt;

Dat, ten vijfde, het feit dat verzoeker niet vermeldde dat de zoon van de commandante (B.) was overleden gedurende het verhoor bij de DVZ kan niet worden verweten;

Dat verzoeker niet kon nakijken of er problemen gingen bij de vertaling nu hij ongeschoold is doch alleen kon vaststellen of hij de indruk had dat de tolk hem kon verstaan en omgekeerd;

Dat er geen advocaat aanwezig is bij dat verhoor en dat vandaag geen kopie meer wordt toevertrouwd aan betrokkene;

Dat een nietigverklaring zich opdringt dienaangaande dit element;

Dat, ten zesde, de verklaringen van verzoeker ten aanzien de mensen die hem stiekem kwamen bezoeken niet als ongeloofwaardig voorkomen;

Dat aan verzoeker niet werd gevraagd hoe het bezoeksysteem in elkaar zat; Dat het geloofwaardig is indien de bezoeken in dezelfde zaal plaatsvonden, mensen die verzoeker van zicht kenden medelijden met hem hadden en hem eten en informatie hebben gegeven;

Dat dit overeenstemt met het feit dat verzoeker vertelt dat hij zeer ziek was toen hij de gevangenis ontvluchtte;

Dat een nietigverklaring zich opdringt dienaangaande dit element;

Dat, uiteindelijk, verzoeker wenst te benadrukken dat de bestreden beslissing de belangrijkste elementen betreffende de geloofwaardigheid van het asielrelaas van verzoeker uit het oog verliest :

- feiten betreffende het ongeluk – precies exact
- uitleg van de gevangenis
- uitleg betreffende zijn werk als chauffeur
- uitleg betreffende commandante (B.);

Dat daarenboven ook niet werd nagekeken of de verklaringen van verzoeker kloppen met algemeen gekende feiten :

- brand in de gevangenis (stuk 2)
- waar het huis van commandante (B.) is gelegen
- familie van commandante (B.),
- enz...

Dat het dossier niet volledig is wat een nietigverklaring van de bestreden beslissing rechtvaardigt;

Zodat, er een schending kan worden vastgesteld van artikelen 2 en 3 van de wet van 1991 en van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet en men bestreden beslissing dient te hervormen;

Dat zoals hierboven werd vermeld, kan worden besloten dat verzoekers relaas een geloofwaardig karakter heeft;

Dat, op basis van voormelde uiteenzetting, het voordeel van de twijfel aan verzoeker moet worden toegekend, conform het Handboek van de UNHCR;

Dat wanneer de Rechter de schending vaststelt zoals opgeworpen door verzoeker, een nietigverklaring/hervorming zich opdringt;”

Verder stelt verzoeker in onderhavig verzoekschrift nog het volgende:

“Dat zoals hierboven werd uiteengezet de verklaringen van verzoeker geloofwaardig zijn en men hem het voordeel van de twijfel moet toekennen;

Dat verzoeker wordt vervolgd door een officiële persoon die veel macht heeft;

Dat bijgevolg de vrees voor vervolging werd aangetoond;

Dat bijgevolg een hervorming zich opdringt teneinde aan verzoeker de vluchtelingenstatus;”

3.1.2. Verzoeker voegt bij zijn verzoekschrift een persartikel betreffende de brand in de gevangenis van Luanda (stuk 2).

3.2.1. Verzoeker preciseert niet op welke wijze artikel 48/2 van de vreemdelingenwet, hetwelk overigens op louter algemene wijze bepaalt welke vreemdelingen als vluchteling kunnen worden erkend dan wel als persoon die in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming, zou (kunnen) zijn geschonden. De schending van dit artikel wordt bijgevolg niet dienstig aangevoerd.

3.2.2. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

3.2.3. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

3.3.1. Verzoeker dient om de vluchtelingenstatus toegekend te krijgen overeenkomstig artikel 48/3 van de vreemdelingenwet aan te tonen dat hij wordt vervolgd omwille van één van de in artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 bepaalde gronden, te weten zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging.

Verzoeker verklaart dat hij vervolging vreest omdat hij met de auto van commandante (B.) een ongeluk had, waarbij één van de kinderen van de commandante en een voetganger om het leven kwam en de auto zwaar beschadigd werd (gehoorverslag CGVS, p. 9). Aldus dient te worden vastgesteld dat verzoeker geen vervolging vreest omwille van één van de gronden vervat in het voormelde Verdrag van Genève, met name omwille van zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

3.3.2. De Raad merkt op dat verzoeker geen enkel document ter staving van zijn asielrelaas bijbrengt, noch op het CGVS, noch bij onderhavig verzoekschrift. Verzoeker brengt evenmin een begin van bewijs bij ter staving van zijn voorgehouden identiteit en herkomst en evenmin aangaande zijn voorgehouden reisweg naar België. Dit klemmt des te meer daar verzoeker verklaarde dat hij met een paspoort met een voor hem onbekend visum naar België reisde, doch dat dit paspoort ontvreemd werd door de persoon waarmee hij naar België gereisd was (administratief dossier, stuk 13, “verklaring 26A” en gehoorverslag

CGVS, p. 7-8). Verzoeker brengt evenwel geen enkel stuk bij waaruit blijkt dat hij de ontvreemding van zijn paspoort bij de Belgische autoriteiten heeft gemeld, hetgeen redelijkerwijze wel verwacht kan worden.

Verder beweert verzoeker dat hij analfabeet is, dat hij niet kan rekenen, dat hij niet in staat is gebeurtenissen in de tijd te situeren en dat hij de concepten "maand" en "jaar" niet van elkaar kan onderscheiden en door elkaar gebruikt (administratief dossier, stuk 13, "verklaring 11", gehoorverslag CGVS, p. 4, 9 en 14 en onderhavig verzoekschrift). Desalniettemin weet verzoeker mee te delen dat hij in Angola *"ongeveer het equivalent van 100 dollar per maand"* verdiende, dat hij in een in kamers onderverdeelde cel met 50 personen opgesloten zat en dit met drie of vier personen per kamer (gehoorverslag CGVS, p. 12 en 15). Tevens verklaarde verzoeker op de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: DVZ) dat zijn traditioneel huwelijk met zijn echtgenote twaalf jaar geleden plaatsvond in Luanda (administratief dossier, stuk 13, "verklaring 15a"), terwijl verzoeker tijdens zijn gehoor op het CGVS verklaarde niet getrouwd te zijn (gehoorverslag CGVS, p. 5). Voorts verklaarde verzoeker dat hij wist dat zijn jongste kind drie maanden na zijn opsluiting geboren is, omdat zijn echtgenote hem vlak voor deze opsluiting zou gezegd hebben dat de zwangerschap nog drie maanden zou duren en dat hij na zijn opsluiting streepjes zette op een papiertje telkens er een maand voorbij was (gehoorverslag CGVS, p. 5, 5 en 17). Het is evenwel niet aannemelijk dat verzoeker gebeurtenissen niet in de tijd kan situeren en de begrippen "maand" en "jaar" met elkaar verward, wanneer hij een streepje zette telkens wanneer er een maand van de zwangerschap voorbij was terwijl hij opgesloten was. Indien verzoeker werkelijk gebeurtenissen niet in de tijd kan situeren en de inhoud van het begrip "maand" niet begrijpt, kan hij ook niet weten wanneer een maand voorbij is en hij een streepje op zijn papiertje zou moeten zetten. Gelet op het geheel aan voorgaande vage, incoherente en tegenstrijdige verklaringen kan er geen geloof gehecht worden aan verzoekers voorgehouden profiel van een analfabeet die niet kan rekenen, die geen gebeurtenissen in de tijd kan situeren en die de concepten "maand" en "jaar" niet van elkaar kan onderscheiden. Het is evenmin in te zien hoe verzoeker als privéchauffeur zich nuttig van zijn taak kan kwijten wanneer hij geen notie van tijdberekening zou hebben. Nog daargelaten of verzoeker kan lezen en schrijven, dient redelijkerwijze te worden aangenomen dat hij in staat kan worden geacht (op eenvoudige wijze) te rekenen en gebeurtenissen in de tijd te situeren.

Gelet op het voorgaande is het niet aannemelijk dat verzoeker er doorheen zijn gehoor niet in slaagt de beweerde feiten die hem zijn land van herkomst zouden hebben doen verlaten, niet op een coherente wijze in de tijd kan situeren. Zo weet verzoeker niet wanneer het beweerde ongeval met de auto van commandante (B.) plaatsvond, hoe lang hij in de gevangenis heeft gezeten of wanneer hij zijn land van herkomst heeft verlaten. Een asielzoeker heeft nochtans de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag en het is aan de asielzoeker om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen. Dat verzoeker niet in staat is de beweerde feiten op een coherente wijze in de tijd te situeren, doet dan ook afbreuk aan de geloofwaardigheid ervan.

Dit klemmt des te meer daar een aantal van verzoekers verklaringen dermate vaag, incoherent of tegenstrijdig zijn dat verder afbreuk wordt gedaan aan de geloofwaardigheid van zijn asielrelaas.

Zo verklaarde verzoeker tijdens het invullen van de vragenlijst van het CGVS op de DVZ dat commandante (B.) furieus was omdat hij haar privéwagen beschadigd had en eiste dat hij de wagen zou vergoeden (administratief dossier, stuk 13), terwijl hij tijdens zijn gehoor op het CGVS verklaarde dat er bij het ongeval een kind van commandante (B.) en een voetganger omkwam, dat hij door een menigte uit de wagen werd gesleurd en bijna doodgeslagen werd en dat commandante (B.) een vergoeding eiste voor de dood van één van haar kinderen (gehoorverslag CGVS, p. 9, 11 en 12). Dat verzoeker op de DVZ geen melding maakte van de dood van één van de kinderen van commandante (B.) en van de voetganger en evenmin van het feit dat hij door een menigte bijna werd doorgeslagen, alsook dat hij, tegenstrijdig aan zijn verklaringen op de DVZ, tijdens zijn gehoor verklaarde dat commandante (B.) een vergoeding vroeg voor de dood van één van haar kinderen, doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van dit beweerde ongeval.

Dit klemmt des te meer daar verzoeker aanvankelijk niet weet wat de volledige naam is van commandante (B.) en deze zich pas herinnert wanneer de naam hem gesuggereerd wordt (gehoorverslag CGVS, p. 4 en 17). Evenmin kent verzoeker de naam van het overlevende kind van commandante (B.) (gehoorverslag CGVS, p. 4 en 12-13). Gelet op de verregaande impact van de beweerde gebeurtenissen waarbij commandante (B.) en haar beide kinderen betrokken zijn, de invloedrijke functie van de commandante binnen de politie van Luanda en de beweerde vertrouwensband tussen verzoeker

en de commandante gedurende drie à vijf jaar, dankzij dewelke hij haar kinderen naar school mocht voeren (gehoorverslag CGVS, p. 4-5 en 9), is het geheel niet aannemelijk dat verzoeker niet beter op de hoogte is van de namen van de commandante en haar kinderen.

Gelet op het feit dat geen geloof gehecht kan worden aan het beweerde ongeval waarbij een kind van commandante (B.) en een voetganger zouden zijn omgekomen, kan evenmin geloof gehecht worden aan het beweerde gevolg van dit ongeval, met name verzoekers opsluiting.

Dit klemmt des te meer aangezien verzoeker ook met betrekking tot deze vermeende opsluiting vage, incoherente en tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd.

Zo verklaarde verzoeker aanvankelijk dat hij op de hoogte werd gesteld van de eisen van commandante (B.) door mensen die hem stiekem in de gevangenis kwamen bezoeken (gehoorverslag CGVS, p. 12). Het is echter niet aannemelijk dat verzoeker iedere woensdag eens beneden in de zaal mocht gaan kijken of er iemand aanwezig was die hij kende, zoals hij verklaarde, terwijl hij eerder verklaarde dat hij geen bezoek van familie mocht ontvangen (gehoorverslag CGVS, p. 11 en 12). Later tijdens het gehoor verklaarde verzoeker bovendien dat hij de mensen die hem "stiekem" kwamen bezoeken, enkel van zien kende en dat het (P.) was, een politieagent waarmee hij een vriendschapsrelatie zou gehad hebben, die hem inlichtte over de eis tot vergoeding vanwege commandante (B.) (gehoorverslag CGVS, p. 15).

Verder dient opgemerkt dat verzoeker op de DVZ verklaarde dat hij door onbekenden uit de brandende gevangenis werd gehaald terwijl hij bewusteloos was (administratief dossier, stuk 13), terwijl hij tijdens zijn gehoor op het CGVS verklaarde dat hij door (P.) naar buiten werd gebracht terwijl hij misselijk en duizelig was (gehoorverslag CGVS, p. 16). Eens buiten de gevangenis zou verzoeker een aantal maanden ondergedoken geleefd hebben, waarna hij naar België vluchtte via een reis die door zijn echtgenote geregeld zou zijn (gehoorverslag CGVS, p. 8 en 14). (P.) zou verzoeker hebben verteld dat de reis door verzoekers echtgenote geregeld werd (gehoorverslag CGVS, p. 14). Vlak na het beweerde ongeval zou verzoeker evenwel zijn echtgenote gebeld hebben en gezegd hebben dat zij weg moest gaan, zodat hij na zijn ontsnapping niet wist waar zijn echtgenote was (gehoorverslag CGVS, p. 11 en 14). Dat verzoeker niet weet en evenmin geïnformeerd heeft naar de verblijfplaats van zijn echtgenote en kinderen, noch naar de wijze waarop (P.) hen kon contacteren, doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van zijn asielrelaas (gehoorverslag CGVS, p. 14).

Verder dient opgemerkt dat verzoeker verklaarde naar België te zijn gereisd met een paspoort met een visum dat door zijn echtgenote zou zijn aangevraagd (gehoorverslag CGVS, p. 7). Het is evenwel niet aannemelijk dat verzoeker er probleemloos in zou slagen om op zijn naam een paspoort met een visum te verkrijgen en hiermee zijn land van herkomst te verlaten indien hij slechts enkele maanden voordien ontsnapt is uit een gevangenis waar hij opgesloten was wegens een ongeval met een privéwagen van de politiecommandante van Luanda waarbij één van haar kinderen om het leven kwam.

De Raad merkt nog op dat verzoeker zijn verklaringen op de DVZ ondertekende waarmee hij uitdrukkelijk te kennen gaf dat deze verklaringen met de werkelijkheid overeenstemmen en dat deze verklaring hem in het Portugees werd voorgelezen, waardoor hij de kans had fouten of verkeerde vertalingen op te merken. Het bij onderhavig verzoekschrift gevoegde persartikel (stuk 2) doet geen afbreuk aan de voorgaande vaststellingen. Verzoeker maakt immers niet aannemelijk dat hij in de gevangenis gezeten heeft en wordt verder ook niet genoemd in dit artikel.

Gelet op het geheel aan voorgaande vaststellingen dient besloten dat verzoekers asielrelaas niet voldoet aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, tweede lid van de vreemdelingenwet.

Gelet op het hoger vastgestelde inzake zijn relaas en de elementen in het dossier toont verzoeker niet aan dat er in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De zaken met rolnummers 157 145 en 157 147 worden gevoegd.

Artikel 2

De afstand van het geding wordt vastgesteld in de zaak met rolnummer 157 147.

Artikel 3

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 4

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier december tweeduizend veertien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS